

NR. 16. VOORLOPIG TOEGELATEN KAAKCHIRURG VORDERT IN STAAT GESTELD TE WORDEN ZIJN WERKZAAMHEDEN UIT TE OEFENEN.

Eiser is voorlopig toegelaten voor een periode van zeven maanden in afwachting van praktijkovername. Aan deze toelating is niet de voorwaarde verbonden dat eiser met zijn voorganger tot overeenstemming was gekomen over de praktijkovername, terwijl het tot stand komen van een maatschap met de andere kaakchirurg alleen voorwaarde was voor de latere definitieve toelating. Verweerster kon op de tussen partijen gesloten overeenkomst niet eenzijdig terugkomen. Vordering wordt toegewezen met een dwangsom.

Scheidsgerecht Gezondheidszorg

(mr. A. Hammerstein, fungerend voorzitter, met bijstand van mevr. mr. M. Biezenaar als griffier)

22 november 2000

Bindend advies in kort geding (00/22kg) in de zaak van:

A,
wonende te Z,
eiser,
gemachtigde: mr. P.A. Hanrath

tegen

B,
gevestigd te Y,
verweerster,
gemachtigde: mr. Th.J. Douma.

1. De procesgang

- 1.1 Eiser heeft zich bij memorie van eis gewend tot het Scheidsgerecht en gevorderd dat de voorzitter bij arbitraal vonnis, althans bij bindend advies,
 - (i) verweerster gebiedt om aan eiser binnen tweemaal 24 uur na betekening van het in deze te wijzen arbitraal vonnis c.q. te geven bindend advies, normaal en ongehinderd toegang te verlenen tot het door verweerster geëxploiteerde ziekenhuis B te Y en eiser in staat te stellen aldaar zijn werkzaamheden als kaakchirurg in volle omvang uit te oefenen, een en ander op verbeurte van een onmiddellijk opeisbare dwangsom c.q. boete van f 10.000,-- voor iedere dag of gedeelte van een dag dat verweerster na voormelde betekening in gebreke blijft om daaraan te voldoen;
 - (ii) verweerster te veroordelen om een tegemoetkoming te betalen in de kosten van de gemachtigde van eiser;
 - (iii) verweerster te veroordelen in de kosten van deze procedure.
- 1.2 Beide partijen hebben voorafgaand aan de mondelinge behandeling een aantal producties aan het Scheidsgerecht toegezonden.
- 1.3 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 31 oktober 2000. Hierbij waren aanwezig eiser met zijn gemachtigde, en namens verweerster haar algemeen directeur, bijgestaan door mr. Douma.
- 1.4 Verweerster heeft geconcludeerd tot afwijzing van de vordering van eiser met veroordeling van eiser in de kosten van de procedure.

2. De samenvatting van het geschil

- 2.1 In het ziekenhuis van verweerster oefenen twee kaakchirurgen de praktijk uit in maatschapsverband. Een van hen, C, heeft bij brief van 7 december 1999 te kennen gegeven dat hij zijn werkzaamheden wil

beëindigen, met dien verstande dat hij zal blijven doorwerken tot zijn “opvolger aanwezig is, en hij vol-
daan heeft aan de afrekening van de goodwill volgens NMT-normen”. Eiser heeft op die vacature gesol-
liciteerd. Bij brief van 23 mei 2000 is hem meegedeeld dat de beide commissies hem hebben voorge-
dragen voor toelating tot het ziekenhuis. Aan eiser is een niet-ondertekend exemplaar van de toelatings-
overeenkomst gezonden ter voorbereiding van een gesprek over zijn toelating. Bij brief van 28 juni
2000 heeft de algemeen directeur van verweerster het volgende aan eiser meegedeeld:

“Met verwijzing naar ons gesprek van heden, bevestig ik u hierbij dat u met ingang van 1 september
2000 op de hierna te noemen condities voorlopig voor de uitoefening van de praktijk als vrij gevestigd
kaakchirurg tot het ziekenhuis bent toegelaten.

De toelating vindt plaats onder de opschortende voorwaarde dat u een toelatingsovereenkomst zult on-
dertekenen volgens het nieuwe model dat binnenkort definitief wordt vastgesteld. Zodra deze beschik-
baar is en de afspraken met de staf hieromtrent zijn afgerond, zal ik u de tekst van de toelatingsovereen-
komst en het document medische staf toezenden.

De voorlopige toelating als vrijgevestigd specialist geldt voor een periode van zeven maanden. Als deze
voorlopige toelating niet uitdrukkelijk – en met schriftelijke bevestiging van de directie – wordt omge-
zet in een definitieve toelating voor onbepaalde tijd, eindigt de voorlopige toelating van rechtswege
door het verstrijken van die bepaalde tijd en kunt u vervolgens de praktijk niet meer in het ziekenhuis
uitoefenen. (.....)”

De voorlopige toelating kan slechts worden omgezet in een definitieve toelating als aan de volgende
voorwaarden wordt voldaan:

- tussen u en de reeds gevestigde specialist(en) binnen uw specialisme is een maatschap tot stand
gekomen en het maatschapscontract is goedgekeurd door de Orde van Medische Specialisten,
de directie van het ziekenhuis en het stafbestuur.
- de voorlopige toelating c.q. de proefperiode moet naar het oordeel van de medische staf en de
directie van het ziekenhuis goed verlopen; ten behoeve van dit oordeel verzoekt de directie de
medische staf om advies. (...)

Eiser heeft deze brief voor akkoord ondertekend. Op dezelfde datum heeft eiser de hem toegezonden
door de algemeen directeur ondertekende toelatingsovereenkomst getekend.

- 2.2 Bij brief van 24 juli 2000 heeft de adjunct-directeur van verweerster aan eiser meegedeeld dat de voor-
melde brief van 28 juni 2000 als niet geschreven (en getekend) dient te worden beschouwd. Eiser heeft
bij brief van 24 augustus aan verweerster bericht dat hij er vooralsnog vanuit gaat dat hij overeenkom-
stig de gemaakte afspraken omstreeks 1 september 2000 zijn werkzaamheden als kaakchirurg in het zie-
kenhuis zal kunnen aanvangen. Bij brief van 30 augustus 2000 heeft verweerster aan eiser meegedeeld
dat de toelatingsprocedure is beëindigd, omdat tussen eiser en C geen overeenstemming is bereikt over
de overname van diens praktijk. De gemachtigde van eiser heeft verweerster bij brief van 8 september
2000 gesommeerd eiser toe te laten tot haar ziekenhuis. Verweerster heeft aan die sommatie geen ge-
volg gegeven.
- 2.3 Eiser stelt zich op het standpunt dat de procedure tot zijn voorlopige toelating tot het ziekenhuis van
verweerster was afgerond en dat verweerster daarop niet kan terugkomen. In het bijzonder is aan die
toelating niet de voorwaarde verbonden dat tussen eiser en C overeenstemming is bereikt over een prak-
tijkovername.
- 2.4 Verweerster stelt zich primair op het standpunt dat een toelatingsovereenkomst niet tot stand gekomen
is. Ondertekening op 28 juni 2000 vond volgens haar alleen plaats “om zeker te stellen dat eiser akkoord
ging met de in het model opgenomen regels”. Voorts was de opschortende voorwaarde nog van kracht,
was er nog geen instemming van de staf met de toelating, geen overeenstemming over de overneming
van de praktijk en niet ten minste uitzicht op een maatschap. Verweerster stelt dat eiser de onderhande-
lingen met C over de overneming van de praktijk heeft laten stuklopen, zodat hij ook om die reden niet
kan worden toegelaten. Ten slotte meent verweerster dat eiser geen belang heeft bij zijn vordering, om-
dat hij bij gebreke van praktijkoverdracht geen patiënten heeft en omdat niet aannemelijk is dat eiser
ooit definitief zal worden toegelaten tot het ziekenhuis.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

Artikel 27 van de door beide partijen ondertekende toelatingsovereenkomst van 28 juni 2000 bepaalt dat alle geschillen naar aanleiding van deze overeenkomst zullen worden beslecht door het Scheidsgerecht. Zoals hierna onder 4 zal blijken, moet ervan worden uitgegaan dat tussen partijen deze toelatingsovereenkomst tot stand is gekomen. Bovendien heeft verweerster bij de mondelinge behandeling meegedeeld dat zij de bevoegdheid van het Scheidsgerecht aanvaardt. Beslist zal worden bij wege van bindend advies, nu de toelatingsovereenkomst dat bepaalt.

4. De beoordeling van het geschil

- 4.1 Naar het voorlopig oordeel van de voorzitter blijkt uit de inhoud van de hiervoor onder 2.1 vermelde brief van 28 juni 2000 en uit de ondertekening van de op schrift gestelde overeenkomst dat eiser voor een periode van 7 maanden is toegelaten tot het ziekenhuis van verweerster overeenkomstig de in de brief neergelegde voorwaarden en op basis van de inhoud van de ondertekende toelatingsovereenkomst. Volgens de eigen stelling van verweerster is de opschortende voorwaarde in de brief niet van toepassing, omdat de wijziging van de modelovereenkomst niet geldt voor kaakchirurgen. Bij de behandeling heeft eiser -ten overvloede- verklaard dat hij bereid is alle voorwaarden van de (nieuwe) toelatingsovereenkomst te aanvaarden.
- In de brief staat voorts dat eiser door de toelating gewoon lid is van de medische staf. Verweerster kan zich reeds daarom niet erop beroepen dat de toelating van eiser niet de instemming van de medische staf heeft. Verweerster heeft, naar volgt uit haar eigen stelling, bovendien nagelaten de instemming van de medische staf te vragen, zodat ook op die grond een beroep op het ontbreken van die instemming moet falen.
- Bij een en ander is van belang dat aan eiser zonder voorbehoud is meegedeeld dat hij zal worden voorgedragen als kaakchirurg. Op grond daarvan mocht hij na een gesprek met de algemeen directeur aan voormelde brief het vertrouwen ontlenuen dat hij voorlopig tot de praktijk in het ziekenhuis van verweerster was toegelaten. Aan de toelating is niet de voorwaarde verbonden dat eiser met C tot overeenstemming was gekomen over de praktijkovername, terwijl het tot stand komen van een maatschap met de andere kaakchirurg alleen voorwaarde was voor de latere definitieve toelating.
- 4.2 Verweerster kon op de tussen partijen gesloten overeenkomst niet eenzijdig terugkomen. In zoverre heeft de brief van 24 juli 2000 geen betekenis. Volgens verweerster is die brief geschreven op verzoek van eiser die in verband met de betaling van een aanzienlijk bedrag aan goodwill een definitieve in plaats van een voorlopige toelating wilde. Eiser betwist die stelling. Tussen partijen staat in dit geding vast dat zij geen overeenstemming hebben bereikt over een definitieve toelating van eiser, zodat de brief ook overigens niet tot een andere conclusie aanleiding geeft.
- 4.3 Hoewel verweerster daarvan niet een voorwaarde heeft gemaakt, moet voorshands ervan worden uitgegaan dat eiser bij zijn toelating de verplichting had aan de vertrekkende kaakchirurg een vergoeding te betalen voor de overneming van diens praktijk. Uit de omstandigheid dat eiser daarover in onderhandeling is getreden volgt reeds dat hij van die verplichting op de hoogte was. Bij de mondelinge behandeling heeft hij verklaard dat hij tot betaling van deze vergoeding bereid is. Eiser is eveneens bereid tot het aangaan van een maatschap, doch die mogelijkheid is door het (plotselinge) overlijden van de andere kaakchirurg thans weggevallen. Het tot stand komen van een maatschap zou bovendien pas in de periode van voorlopige toelating behoeven te geschieden. Verweerster kan ook op grond van dit een en ander niet aan eiser tegenwerpen dat de voorwaarden van de overeenkomst niet zijn vervuld of nagekomen.
- 4.4 Eiser zou aan de totstandkoming van de toelatingsovereenkomst mogelijkerwijs geen rechten kunnen ontlenuen, indien hij zich in de onderhandelingen over de betaling van een vergoeding van de overneming van de praktijk van de vertrekkende specialist zo onredelijk had opgesteld dat daardoor die onderhandelingen zouden zijn mislukt. Naar het voorlopig oordeel van de voorzitter is verweerster niet erin geslaagd aannemelijk te maken dat daarvan sprake is. Uit de overgelegde stukken valt (voorzover dat in dit geding waarin slechts een van de onderhandelende partijen is betrokken, kan worden vastgesteld) af te leiden dat de onderhandelingen in een ver gevorderd stadium waren (het verschil tussen het aangeboden en het gevraagde bedrag was niet meer dan ruim f 30.000,-). Het standpunt van verweerster dat zij zich buiten de onderhandelingen tussen de betrokken partijen heeft te houden, is in zoverre onjuist dat verweerster aan het mislukken van de onderhandelingen een voor eiser zeer ingrijpend gevolg verbindt: eiser wordt niet toegelaten. Daarmee wordt eiser in een dwangpositie gebracht. Het had dan in elk geval op de weg van verweerster gelegen het ertoe te leiden dat bij gebrek aan overeenstem-

ming het bedrag van de door eiser te betalen vergoeding via bemiddeling of geschillenbeslechting zou worden vastgesteld. In elk geval had verweerster aan eiser de gelegenheid moeten bieden zijn aanbod op redelijkheid en aanvaardbaarheid te laten toetsen. Eiser was bereid aan bemiddeling mee te werken. Eiser heeft ten slotte onweersproken gesteld dat thans met betrekking tot de hoogte van een vergoeding voor goodwill geen gangbare normen bestaan.

- 4.5 Het verweer dat eiser geen belang heeft bij zijn vordering gaat niet op. In de eerste plaats mag eiser van verweerster verlangen dat zij een met hem gesloten overeenkomst nakomt. Voorts heeft eiser er belang bij dat hem na voorlopige toelating de mogelijkheid wordt geboden alsnog tot overeenstemming te komen over betaling van een vergoeding voor de overname van de praktijk van C. De stelling van verweerster dat eiser na afloop van de proefperiode niet definitief zal worden toegelaten, kan niet worden aanvaard. Verweerster heeft op grond van de brief van 28 juni 2000 de verplichting jegens eiser hem een faire kans te gunnen en hem alleen voor definitieve toelating af te wijzen indien daartoe voldoende zwaarwegende gronden zijn. Zij heeft eveneens de verplichting aan eiser de nodige faciliteiten te bieden in de uitoefening van de praktijk. Niet in te zien valt waarom eiser geen patiënten zou hebben. Ten slotte heeft eiser ook belang bij een voorlopige toelating, omdat hij op grond van het slagen van zijn sollicitatie andere mogelijkheden om elders werkzaam te zijn, naar hij heeft aangegeven, heeft laten lopen.
- 4.6 De vorderingen van eiser zijn toewijsbaar als na te melden. De termijn waarop aan deze veroordeling uitvoering moet worden gegeven is in redelijkheid gesteld op twee weken na de verzending van dit bindend advies. De dwangsom wordt aan een maximum gebonden. Verweerster zal de kosten van het geding moeten dragen.

5. De beslissing

De voorzitter van het scheidsgerecht stelt het navolgende bindend advies vast.

- 5.1 Verweerster dient binnen twee weken na de datum van de verzending van dit bindend advies eiser voorlopig toe te laten tot haar ziekenhuis overeenkomstig de voorwaarden die in haar brief van 28 juni 2000 zijn vermeld;
- 5.2 Verweerster verbeurt een dwangsom van f 5.000,-- per dag voor iedere dag of gedeelte van een dag dat zij in gebreke blijft om aan de veroordeling sub 5.1 te voldoen, met een maximum van f 100.000,--;
- 5.3 Verweerster dient met een bedrag van f 1.500,-- bij te dragen in de kosten van rechtsbijstand van eiser.
- 5.4 De kosten van het Scheidsgerecht, begroot op f 4.505,-- komen voor rekening van verweerster.
- 5.5 Het meer of anders gevorderde is niet toewijsbaar.